

Lieta C-403/19

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu

Iesniegšanas datums:

2019. gada 24. maijs

Iesniedzējtiesa:

Conseil d'État (Francija)

Datums, kurā pieņemts iesniedzējtiesas nolēmums:

2019. gada 24. aprīlis

Prasītājs:

Société Générale SA

Atbildētājs:

Ministre de l'Action et des Comptes publics

CONSEIL D'ÉTAT [VALSTS PADOME],

pieņemot lēmumu

lietā

[..]

FRANCIJAS REPUBLIKA,

FRANCIJAS TAUTAS VĀRDĀ

[..]

[..]

[..]

[..]

[..] [administratīvie dati] [..] Ņemot vērā šādu tiesvedību:

Akciju sabiedrība *Société Générale* lūdza *tribunal administratif de Montreuil* [Montreijas Administratīvo tiesu] atbrīvot to no sabiedrību ienākuma nodokļa papildu maksājumiem, ar kuriem tā tikusi aplikta kā integrētās fiskālās grupas, kurā ietilpst *Société Générale Asset Management (SGAM) Banque*,

mātesabiedrība par taksācijas periodiem, kuri beigušies 2004. un 2005. gadā, kā arī no attiecīgajiem naudas sodiem. Ar 2011. gada 3. februāra [...] spriedumu *tribunal administratif de Montreuil* apmierināja tās prasību.

Ar 2016. gada 17. marta spriedumu [...] *cour administrative d'appel de Versailles* [Versaļas Administratīvā apelācijas tiesa], apmierinot budžeta, valsts līdzekļu, civildienesta un valsts reformu ministra apelācijas sūdzību, atcēla šo spriedumu un uzlika sabiedrībai pienākumu samaksāt papildu nodokli, par kura atbrīvojumu bija lēmusi *tribunal*.

[...] *Société Générale* lūdz *Conseil d'Etat*:

- 1°) atcelt šo spriedumu;
- 2°) izspriežot lietu pēc būtības noraidīt ministra apelācijas sūdzību;
- 3°) pakārtoti – uzdot Eiropas Savienības Tiesai prejudiciālu jautājumu; **[oriģ. 2. lpp.]**
- 4°) uzlikt valstij par pienākumu izmaksāt sabiedrībai 5 000 EUR saskaņā ar *Code de justice administrative* [Administratīvā procesa kodeksa] L. 761–1. pantu.

Tā apgalvo, ka *cour administrative d'appel de Versailles*:

- pēc *tribunal administratif* sprieduma atcelšanas nav atbildējusi uz pamatu, ko sabiedrība izvirzījusi *tribunal* un kas balstīts uz administratīvajā pamatdokumentācijā 5 I-3226 iekļautās formālās interpretācijas piemērojamību, un pārkāpusi *livre des procédures fiscales* [Nodokļu procesa apkopojuma] L. 80 A panta noteikumus;

- pieļāvusi kļūdu faktu juridiskajā kvalificēšanā un pārkāpusi gan *code général des impôts* [Vispārējā nodokļu kodeksa] noteikumus, gan 24. panta noteikumus nodokļu konvencijās, kas attiecīgi noslēgtas starp Franciju un Itāliju, Franciju un Apvienoto Karalisti un Franciju un Nīderlandi, nolemjot, ka naudas summas, ko sabiedrība *SGAM Banque* izmaksājusi saviem klientiem par vērtspapīriem, kas saņemti kā garantija vērtspapīru aizdevumiem, ko tā tiem piešķirusi vai kas tiek turēti fondu strukturēšanas darījumu ietvaros, sastāda, aprēķinot maksimālo summu nodokļu atlaidēm, uz kurām minētajam uzņēmumam bija tiesības, piemērojot nodokļu konvencijas, izdevumus, kas atskaitāmi no ārvalstu avotu dividendēm, kas iekasētas minēto vērtspapīru dēļ;

- nav pietiekami pamatojusi savu spriedumu un sagrozījusi tai iesniegtos lietas materiālus, norādot, ka tā aprobežojusies ar to, ka apstrīdējusi tiešas saiknes pastāvēšanu starp summām, kas izmaksātas sabiedrības *SGAM Banque* līgumpartneriem un šo vērtspapīru iegādi, uzglabāšanu vai pārvešanu;

- nepietiekami pamatojusi savu spriedumu un pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, nospriežot, ka izmaksāto summu atskaitīšana, piemērojot vērtspapīru aizdevuma

līgumus vai fondu strukturēšanas ietvaros, lai aprēķinātu nodokļu atlaides maksimālo apjomu, neskāra kapitāla brīvu apriti, kas ir aizsargāta ar Eiropas Savienības tiesībām.

[..] *ministre de l'action et des comptes publics* [Valsts pārvaldes un budžeta ministrija] lūdz noraidīt apelācijas sūdzību. Ministrija uzskata, ka *Société Générale* izvirzītie pamati nav pamatoti.

Ņemot vērā citus lietas materiālus;

Ņemot vērā:

- Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu;
- Līgumu par Eiropas Savienības darbību;
- Londonā 1968. gada 22. maijā parakstīto Konvenciju starp Francijas Republikas valdību un Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotās Karalistes valdību par izvairīšanos no nodokļu dubultās uzlikšanas un par nodokļu nemaksāšanas novēršanu attiecībā uz ienākuma nodokļiem; **[oriģ. 3. lpp.]**
- 1973. gada 16. martā parakstīto Konvenciju starp Francijas Republikas valdību un Nīderlandes Karalistes valdību par izvairīšanos no nodokļu dubultās uzlikšanas un par nodokļu nemaksāšanas novēršanu attiecībā uz ienākuma un turības nodokļiem;
- 1989. gada 5. oktobrī parakstīto Konvenciju starp Francijas Republikas valdību un Itālijas Republikas valdību par izvairīšanos no nodokļu dubultās uzlikšanas attiecībā uz ienākuma un turības nodokļiem un krāpšanas nodokļu jomā novēršanu;
- Vispārējo nodokļu kodeksu un Nodokļu procedūru krājumu;
- Eiropas Kopienu Tiesas 2002. gada 12. decembra spriedumu lietā C-385/00 (ECLI:EU:C:2002:750);
- Eiropas Kopienu Tiesas 2006. gada 14. novembra spriedumu lietā C-513/04 (ECLI:EU:C:2006:713) ;
- Eiropas Kopienu Tiesas 2008. gada 20. maija spriedumu lietā C-194/06 (ECLI:EU:C:2008:289) ;
- Eiropas Savienības Tiesas 2011. gada 10. februāra spriedumus lietās C-436/08 un C-437/08 (ECLI:EU:C:2011:61) ;
- Eiropas Savienības Tiesas 2013. gada 28. februāra spriedumu lietā C-168/11 (ECLI:EU:C:2013:117) ;

- Eiropas Savienības Tiesas 2015. gada 17. septembra spriedumus lietās C-10/14, C-14/14 un C-17/14 (ECLI:EU:C:2015:608) ;

- Eiropas Savienības Tiesas 2018. gada 24. oktobra spriedumu lietā C-602/17 (ECLI:EU:C:2018:856) ;

- Eiropas Savienības Tiesas 2019. gada 14. marta spriedumu lietā C-174/18 (ECLI:EU:C:2019:205) ;

- *Conseil d'Etat* 2015. gada 7. decembra lēmumu lietā Nr. 357189 (ECLI:FR:CESSR:2015:357189.20151207) ;

- Administratīvā procesa kodeksu;

[..] [procesuālas norādes]

Tā kā

1. Atbilstoši Vispārējā nodokļu kodeksa 39. pantam: “1. *Neto peļņu nosaka, atskaitot visas izmaksas (..)*”, Saskaņā ar tā paša kodeksa 209. panta pirmās daļas pirmo punktu, ko piemēro strīdīgajiem taksācijas gadiem: “*Ievērojot šīs iedaļas noteikumus, peļņu, kas apliekama ar sabiedrību ienākuma nodokli, [oriģ. 4. lpp.] nosaka saskaņā ar 34. līdz 45. panta noteikumiem (..) un ņemot vērā tikai peļņu, kas gūta tikai uzņēmumos, kuri darbojas Francijā, kā arī tajos, kuru nodokļus attiecina uz Franciju saskaņā ar starptautisku konvenciju attiecībā uz nodokļu dubulto uzlikšanu/ (..)*”. Saskaņā ar šā kodeksa 220. panta 1. punktu tā redakcijā, kas piemērojama minētajiem taksācijas gadiem: “*a) Balstoties uz pierādījumiem, ieturamo nodokli, saskaņā ar kuru uzņēmums vai juridiska persona iekasē 108. līdz 119. pantā, 238. panta f) punkta B un 1678.a pantā minētos kapitāla ienākumus, atskaita no nodokļa summas, kas jāmaksā saskaņā ar šo nodaļu. / Tomēr šāds atskaitījums nedrīkst pārsniegt minētā nodokļa daļu, kas atbilst minēto ienākumu summai. /b) Attiecībā uz 120. līdz 123. pantā minētajiem ārvalstu izcelsmes ienākumiem, nosacītā summa nepārsniedz kredīta summu, kas atbilst nodoklim, kas ieturēts ienākumu gūšanas vietā ārvalstīs, vai atlaidi, kā paredzēts starptautiskajās konvencijās/(..) /”.*
2. Saskaņā ar 10. pantu 1989. gadā parakstītajā Konvencijā starp Franciju un Itāliju par izvairīšanos no nodokļu dubultās uzlikšanas un krāpšanas nodokļu jomā novēršanu: “1. *Dividendes, ko izmaksā vienas valsts rezidente sabiedrība otras valsts rezidentei, tiek apliktas ar nodokli šajā otrajā valstī. / 2. Tomēr šīs dividendes var aplikt ar nodokli arī tajā līgumslēdzējā dalībvalstī, kurā ir reģistrēta sabiedrība, kas izmaksā dividendes, ievērojot šīs valsts tiesību aktus [..]*”. Atbilstoši šīs pašas konvencijas 24. panta noteikumiem: “*Dubulto nodokļu uzlikšanu novērš šādi: 1. Francijas gadījumā: / a) Peļņa un citi pozitīvi ienākumi, kas gūti Itālijā un tajā ir apliekami ar nodokli atbilstoši šīs Konvencijas noteikumiem, ir apliekami ar nodokli arī Francijā, ja tie pienākas Francijas rezidentam. Itālijas nodoklis nav atskaitāms, lai aprēķinātu apliekamo ienākumu Francijā. Taču saņēmējam ir tiesības saņemt nodokļa atlaidi, ko atskaita no*

Francijas nodokļa bāzes, kurā šie nodokļi ir iekļauti. Šī nodokļu atlaide atbilst: Attiecībā uz 10., 11., 12., 16. un 17. pantā (..) minētajiem ienākumiem — nodokļa summai, kas samaksāta Itālijā saskaņā ar minēto pantu noteikumiem. Tomēr tā nedrīkst pārsniegt Francijas nodokļu summu, kas atbilst šiem ienākumiem (..)”.

3. Saskaņā ar 9. pantu 1968. gada 22. maijā parakstītajā Konvencijā starp Franciju un Apvienoto Karalisti par izvairīšanos no nodokļu dubultās uzlikšanas un par krāpšanas nodokļu jomā novēršanu redakcijā, kas piemērojama strīdīgajiem taksācijas gadiem: *“1. a) Dividendes, ko izmaksā sabiedrība, kas ir Apvienotās Karalistes rezidente, Francijas rezidentam, tiek apliktas ar nodokli Francijā. / b) Kad Francijas rezidents ir tiesīgs saņemt nodokļu atlaidi attiecībā uz šādu dividendi saskaņā ar šā panta 2. punktu, nodokli var piemērot arī Apvienotajā Karalistē (..). / 2. Ievērojot šā panta 3., 4. un 5. punktu, Francijas rezidents, kas saņem no sabiedrības, kas ir Apvienotās Karalistes rezidente, dividendes, kas ir viņa faktiskais īpašums, ja viņam Francijā ir jāmaksā nodoklis par šādām dividendēm, ir tiesīgs saņemt nodokļu atlaidi, kas tām ir piesaistīta un ko fiziska persona, kas ir Apvienotās Karalistes rezidente, būtu tiesīga saņemt, ja būtu saņēmusi šīs dividendes, kā arī saņemt nodokļu atlaides pārpalikumu par Apvienotās Karalistes nodokli, kas viņam jāmaksā (..)*”. Saskaņā ar tās pašas konvencijas 24. pantu redakcijā, kas piemērojama strīdīgajiem taksācijas gadiem: *“Nodokļu dubultā uzlikšana ienākumiem ir novērsta šādi: / (..) b) Francijas gadījumā: / (..) ii) Francija piešķir Francijas rezidentam, kas saņem 9. un 17. pantā minētos ienākumus Apvienotajā Karalistē un maksā nodokli Apvienotajā Karalistē saskaņā ar minēto pantu noteikumiem, nodokļu atlaidi, kas atbilst nodokļa summai, kuru maksā Apvienotajā Karalistē. Šo nodokļa atlaidi, kas nedrīkst pārsniegt Francijas nodokļu summu par iepriekš minētajiem ienākumiem, ieskaita šīs Konvencijas 1. panta 1. punkta b) apakšpunktā minētajos nodokļos, kuru bāzē ir iekļauti šie ienākumi (..)*”.**[oriģ. 5. lpp.]**
4. Saskaņā ar 10. pantu 1973. gada 16. martā parakstītajā Konvencijā starp Franciju un Nīderlandi par izvairīšanos no nodokļu dubultās uzlikšanas un nodokļu nemaksāšanas un krāpšanas nodokļu jomā novēršanu: *“1. Dividendes, ko izmaksā vienas valsts rezidente sabiedrība otras valsts rezidentei, tiek apliktas ar nodokli šajā otrajā valstī. / 2. Tomēr šīs dividendes var aplikēt ar nodokli arī tajā līgumslēdzējā dalībvalstī, kurā ir reģistrēta sabiedrība, kas izmaksā dividendes, ievērojot šīs valsts tiesību aktus (..)*” *“Saskaņā ar minētās konvencijas 24. panta noteikumiem: “Nodokļu dubultā uzlikšana tiks novērsta šādi: / (..) B. – Attiecībā uz Franciju: / (..) b) Attiecībā uz ienākumiem, kas paredzēti 8., 10., 11., 16. un 17. pantā un kas Nīderlandē ir aplikti ar nodokli saskaņā ar šo pantu nosacījumiem, Francija personām, kuras ir Francijas rezidentes un kuras gūst šādus ienākumus, piešķir nodokļu atlaidi, kura summa ir vienāda ar Nīderlandē samaksātā nodokļa summu. Šī nodokļu atlaide kas nevar būt lielāka par nodokļa summu, kāda Francijā tiek iekasēta par attiecīgajiem ienākumiem, attiecas uz nodokļiem, kuri paredzēti 2. panta 3. punkta b) daļā un kuru bāzēs šie ienākumi ir iekļauti (..)*”.

5. No Vispārējā nodokļu kodeksa 220. panta 1. punkta noteikumiem, kas minēti 1. punktā, izriet, ka nodokļa ieturējumu ienākuma gūšanas vietā ārvalstīs atskaitīšana no Francijā maksājamā nodokļa, pamatojoties uz ārvalsts izcelsmes ienākumiem, uz kuriem atsaucas šī tiesību norma, attiecas tikai uz nodokļu atlaides summu, kas atbilst minētajam nodokļu ieturējumam ienākuma gūšanas vietā, kā tas ir paredzēts starptautiskajās nodokļu konvencijās. Gadījumā, ja nodokļu konvencija, kas noslēgta starp Franciju un citu valsti, lai izvairītos no nodokļu dubultas uzlikšanas, kā tas ir noteikts 2. līdz 4. punktā, paredz, ka gadījumā, ja sabiedrība, kurai Francijā piemēro sabiedrību ienākuma nodokli, saņem dividendes no uzņēmuma, kas ir citas valsts rezidents un ir pakļauts nodokļa ieturējumam ienākumu gūšanas vietā šajā valstī, Francija var uzlikt nodokli pirmajai sabiedrībai par šīm dividendēm, taču šai sabiedrībai ir tiesības saņemt nodokļu atlaidi, kas ieskaitāma sabiedrību ienākuma nodoklī, taču šī nodokļu atlaide nedrīkst pārsniegt Francijas nodokļa summu, kas attiecas uz šiem ienākumiem; ja nodokļu konvencijā nav pretēju noteikumu, šī maksimālā summa jānosaka, piemērojot visas Vispārējā nodokļu kodeksa normas, kas attiecas uz sabiedrību ienākuma nodokli, tostarp 39. panta normas, kas ir piemērojamas sabiedrību ienākuma nodokļa jomā saskaņā ar 209. pantu, proti, pirms jebkāda nodokļa ieturējuma ienākumu gūšanas vietā, ja vien to neizslēdz īpaši noteikumi, atskaitot no izmaksātajām dividendēm attaisnotos izdevumus, kas radušies tikai iegādājoties, turot vai izplatot vērtspapīrus, kā rezultātā saņemtas dividendes, kas ir tieši saistīti ar šo saņemšanu un kuru rezultātā nenotiek aktīvu pieaugums.
6. No lietas materiāliem, kas iesniegti *cour administrative d'appel de Versailles*, izriet, ka *Société Générale Asset Management (SGAM) Banque* 2004. un 2005. gadā veica, pirmkārt, vērtspapīru aizdevumu darījumus un, otrkārt, fondu strukturēšanas darījumus. Vērtspapīru aizdošanas darījumi ietvēra aizņēmēja veikto vērtspapīru iekļāšanu, lai nodrošinātu tos, ko bija aizdevusi *SGAM Banque*, tādējādi tai uz laiku kļūstot par to īpašnieci. 6. (G) (i) pantā tipveida līgumā *OSLA (Overseas Securities Lender's Agreement)*, ko *SGAM Banque* parakstījusi ar saviem līgumpartneriem, bija paredzēts, ka principā *SGAM Banque* pienākums bija tiem atdot vērtspapīrus, kas ir līdzvērtīgi tiem, kas iekļāti kā nodrošinājums, lai tie varētu saņemt dividendes par šiem vērtspapīriem. 6. (G) (ii) pantā tāpat bija arī noteikts, ka, ja aizņēmējam netika atdoti vērtspapīri, kas viņam ļautu saņemt dividendes, *SGAM Banque* bija viņam jāmaksā naudas summa vai jānodod īpašums, kuru vērtība būtu vienāda ar minēto dividenžu summu. Fondu strukturēšanas operācijas ietvēra to, ka *SGAM Banque* pārvaldīja [oriģ. 6. lpp.] akciju grozus, kas atbilda līgumpartneru noteiktajiem pārvaldības profiliem. Šajā kontekstā *SGAM Banque* saņēma dividendes, kas saistītas ar vērtspapīriem, kuri iekļauti akciju grozu sastāvā, ko tā bija iegādājusies, taču tai bija pienākums, ņemot vērā snieguma saistības, ko tā bija uzņēmusies pret saviem līgumpartneriem, viņiem izmaksāt summu, kas atbilstu saņemto dividenžu summai, kā arī vērtspapīru vērtības pieaugumam. Savukārt tās līgumpartneri maksāja *SGAM Banque* fiksētu atlīdzību par akciju groza pārvaldību.
7. Abu darījumu veidu ietvaros *SGAM Banque* attiecībā uz sabiedrību, kas bija Itālijas, Apvienotās Karalistes un Nīderlandes rezidentes, vērtspapīriem saņēma

dividendes, no kurām atskaitīti nodokļa ieturējumi ienākumu gūšanas vietā, kas attiecīgi samaksāti šajās trīs valstīs. Pēc *SGAM Banque* grāmatvedības pārbaudes nodokļu administrācija apšaubīja to, ka uz sabiedrību nodokļa ienākuma summu par taksācijas periodiem, kuri beigušies 2004. un 2005. gadā, attiecināta daļa nodokļu atlaižu, kas atbilst nodokļa ieturējumiem ienākumu gūšanas vietā, ko sabiedrība bija atskaitījusi no sabiedrību ienākuma nodokļa, kas tai bija jāmaksā Francijā. [...] [atgādinājums par procedūru, kas izklāstīta 1. lpp.]

8. *Société Générale* apgalvo, ka tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, noraidot pamatu par to, ka 5. punktā minēto noteikumu piemērošanas rezultātā tiek pārkāpta kapitāla brīva aprīte, ko aizsargā Savienības tiesības. Tā apgalvo, ka darījumi ar ārvalstu sabiedrību vērtspapīriem, ko veikušas sabiedrības, uz kurām attiecas sabiedrību ienākuma nodoklis Francijā, būtu nelabvēlīgā situācijā salīdzinājumā ar darījumiem ar Francijas uzņēmumu vērtspapīriem, pamatojoties uz to, ka nodokļu atlaižu maksimālā apjoma aprēķināšanas metode, kas paredzēta Francijas noslēgtajās nodokļu konvencijās, lai novērstu nodokļu dubultu uzlikšanu dividendēm, kas rastas, tās apliekot ar nodokli, pirmkārt, valstī, kur dividendes tiek izmaksātas, otrkārt, Francijā, neļautu pietiekamā mērā atskaitīt nodokļu ieturējumu ienākumu gūšanas vietas valstī no Francijas sabiedrību ienākuma nodokļa. Tā atsauca uz Tiesas 2015. gada 17. septembra spriedumiem lietās *Miljoen, X* un *Société Générale, C-10/14, C-14/14* un *C-17/14*, un uz 2013. gada 28. februāra spriedumu lietā *Beker, C-168/11*.
9. *Conseil d'Etat* atzīmē, ka 5. punktā atgādināto noteikumu mērķis ir kompensēt nelabvēlīgu situāciju, kāda varētu rasties no paralēlas nodokļu kompetences īstenošanas, kas ir dažādu dalībvalstu rīcībā, un ka, lai veiktu šādu kompensāciju, ieskaitīšanas maksimālo apjomu aprēķina, piemērojot ārvalstu izcelsmes dividendēm, uz kurām attiecas nodokļa ieturējums ienākumu gūšanas vietā, Vispārējā nodokļu kodeksa vispārējās tiesību normas, jo izdevumi, kas tiek atskaitīti no šo dividenžu summas pirms ieturējuma ienākumu gūšanas vietā, arī tiek atskaitīti, lai noteiktu sabiedrību ienākuma nodokļa bāzi, kas jāmaksā Francijā. Šie noteikumi atspoguļo Francijas apņemšanos vajadzības gadījumā pilnībā neiekasēt nodokļu ieņēmumus, ko tā iegūtu, apliekot ar sabiedrību ienākuma nodokli ārvalstu izcelsmes dividendes. *Conseil d'Etat* atzīmē, ka lielākas nodokļu atlaides attiecināšana uz to, kas izriet no šo noteikumu piemērošanas, varētu novest ne tikai pie šādas atteikšanās, bet arī pie tā, ka Francija uzņemas visu vai daļu nodokļu sloga, kas uzlikts dividendēm valstī, kurā tās radītas. **[oriģ. 7. lpp.]**
10. No Eiropas Savienības Tiesas judikatūras izriet, ka, ja Savienība nav veikusi unificēšanas vai saskaņošanas pasākumus, dalībvalstis saglabā kompetenci līgumiskā vai vienpusējā ceļā definēt savu nodokļu uzlikšanas pilnvaru sadalījuma kritērijus un ka šī sadalījuma saglabāšana ir Tiesas atzīts likumīgs mērķis (spriedums, 2015. gada 17. septembris, *Miljoen, X* un *Société Générale C-10/14, C-14/14* un *C-17/14*, 76. punkts). Konkrētāk, Savienības tiesības to pašreizējā stāvoklī nenosaka vispārējus kritērijus kompetences sadalei dalībvalstu starpā attiecībā uz nodokļu dubultās aplikšanas novēršanu Savienības iekšienē. Tādēļ

apstākļi, ka dividenžu izcelsmes dalībvalsts un dalībvalsts, kurā akcionārs ir rezidents, kas tās saņem, abas var uzlikt nodokli šīm dividendēm, nenozīmē, ka saskaņā ar Savienības tiesībām dzīvesvietas dalībvalstij būtu pienākums novērst nelabvēlīgo situāciju, kādas varētu rasties, abām dalībvalstīm īstenojot šādi sadalītu kompetenci (virspalātas spriedums, 2006. gada 14. novembris, *Kerckhaert un Morres*, C-513/04, 22. punkts; spriedums, 2011. gada 10. februāris, *Haribo Lakritzen Hans Riegel un Österreichische Salinen*, C-436/08 un C-437/08, 170. punkts). Runājot par divpusējās konvencijās par nodokļu dubultās uzlikšanas novēršanu sadalīto nodokļu ieturēšanas kompetenču izmantošanu, dalībvalstīm ir jāievēro Savienības noteikumi (spriedums, 2002. gada 12. decembris, *de Groot*, C-385/00, 94. punkts; spriedums, 2013. gada 28. februāris, *Beker*, C-168/11, 34. punkts; spriedums, 2019. gada 14. marts, *Jacob un Lennertz*, C-174/18, 25. punkts). Konkrētāk, ja Savienības tiesības neuzliek dalībvalstij pienākumu kompensēt nelabvēlīgu situāciju, kas izriet no vairākkārtējas nodokļu uzlikšanas, kas notiek tikai tāpēc, ka vienlaicīgi tiek īstenota kompetence nodokļu jomā, kas pieder dažādām dalībvalstīm, dalībvalstij, kas ir nolēmusi noteikt šādu kompensāciju, šī iespēja ir jāizmanto atbilstoši Savienības tiesībām (virspalātas spriedums, 2008. gada 20. maijs, *Orange European Smallcap Fund*, C-194/06, 47. punkts). Tomēr, tā kā konvencijas par nodokļu dubultās uzlikšanas novēršanu mērķis ir izvairīties, ka vieni un tie paši ienākumi ar nodokli tiek aplikti abās tās līgumslēdzējas pusēs, nevis garantēt, ka nodokli, kas jāmaksā vienas līgumslēdzējas puses nodokļu maksātājam, nav lielāki par nodokļiem, kādi tam būtu jāmaksā otrajā līgumslēdzējā pusē, mazāk labvēlīgs nodokļa režīms, kas izriet no kompetences sadales nodokļu jomā starp divām dalībvalstīm – vienu kā nodokļu maksātāja rezidences valsti un otru – kā attiecīgo ienākumu gūšanas vietas valsti – un abu šo valstu nodokļu režīmu starpā esošajām atšķirībām, nevar tikt uzskatīts par diskrimināciju vai atšķirīgu attieksmi, kas ir aizliegta (spriedums, 2018. gada 24. oktobris, *Sauvage un Lejeune*, C-602/17, 28. punkts).

11. Tā kā nav Eiropas Savienības Tiesas judikatūras par dalībvalstīm atvēlēto rīcības brīvību, pieņemot mehānismu, ar kuru novērst nodokļu dubultu uzlikšanu dividendēm, kas jāpiemēro gadījumos, kad sabiedrībai, kas ir rezidente vienā dalībvalstī, tiek izmaksātas dividendes, kas radušās citā valstī, pamatojoties uz to, ka šai sabiedrībai ir piešķirta pārskaitāma nodokļu atlaide atbilstošā nodokļa summas ietvaros tās rezidences valstī, atbilde uz pamatu, ko izvirzījusi *Société Générale*, atkarīga no atbildes uz jautājumu par to, vai, ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 56. pantu, kas kļuvis par Līguma par Eiropas Savienības darbību 63. pantu, apstākļi, ka šī lēmuma 5. punktā atgādināto noteikumu piemērošana, lai kompensētu dubultu nodokļu uzlikšanu dividendēm, ko sabiedrībai, kas maksā sabiedrību ienākuma nodokli dalībvalstī, kurā tā ir rezidente, izmaksā sabiedrība, kas ir rezidente citā dalībvalstī, uz kuru attiecas nodokļa ieturējums ienākumu gūšanas vietā sakarā ar šīs valsts kompetences īstenošanu nodokļu jomā, var radīt nelabvēlīgu situāciju attiecībā pret darījumiem ar ārvalstu sabiedrību vērtspapīriem, ko veic sabiedrības, kas maksā sabiedrību ienākuma nodokli [orig. 8. lpp.] pirmajā valstī nozīmē, ka tā, ņemot vērā, ka izdarīta izvēle atlīdzināt dubulto aplikšanu ar nodokļiem, iet tālāk par atteikšanos

no nodokļu ieņēmumiem, ko tā gūtu, apliekot ar sabiedrību ienākuma nodokli minētās dividendes?

12. Šis jautājums ir izšķirošs strīda risinājumam, kas ir jārod *Conseil d'État*, un rada nopietnas interpretācijas grūtības. Tādēļ ir jāvēršas Eiropas Savienības Tiesā, piemērojot Līguma par Eiropas Savienības darbību 267. pantu, un līdz tās lēmuma pieņemšanai jāaptur *Société Générale* apelācijas tiesvedība.

IR NOLĒMUSI ŠĀDI.

1. pants: Tiesvedība lietā par *Société Générale* celto apelācijas sūdzību tiek apturēta līdz brīdim, kad Eiropas Savienības Tiesa būs sniegusi atbildi uz šādu jautājumu: vai, ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 56. pantu, kas kļuvis par Līguma par Eiropas Savienības darbību 63. pantu, apstāklis, ka šī lēmuma 5. punktā atgādināto noteikumu piemērošana, lai kompensētu dubulto nodokļu uzlikšanu dividendēm, ko sabiedrībai, kas maksā sabiedrību ienākuma nodokli dalībvalstī, kurā tā ir rezidente, izmaksā sabiedrība, kas ir rezidente citā dalībvalstī, uz kuru attiecas nodokļa ieturējums ienākumu gūšanas vietā sakarā ar šīs valsts kompetences īstenošanu nodokļu jomā, var radīt nelabvēlīgu situāciju attiecībā pret darījumiem ar ārvalstu sabiedrību vērtspapīriem, ko veic sabiedrības, kas maksā sabiedrību ienākuma nodokli pirmajā valstī, nozīmē, ka tā var, izvēloties kompensēt nodokļu dubulto uzlikšanu, iet tālāk par atteikšanos no nodokļu ieņēmumiem, ko tā gūtu, apliekot ar sabiedrību ienākuma nodokli minētās dividendes?

2. pants: Šis lēmums tiks paziņots *Société Générale*, Valsts pārvaldes un budžeta ministrijai un Eiropas Savienības Tiesas sekretariātam.

Tā kopija tiks nosūtīta premjerministram un Ekonomiskās sadarbības un attīstības organizācijas ģenerālsekretāram. **[oriģ. 9. lpp.]**

[..] [norādījumi, kas attiecas uz apspriedēm]

[..] 2019. gada 24. aprīlī

[..]

[..] [parakstītāji] [..] [atzīme par izpildāmību]

[..]